

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theophili Bernardini E Societate Iesv De Religiosæ Perseverantiae Præsidiis Libri XI. ...

Bernardin, Théophile

Antverpiae, 1622

Index Capitvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47032)

INDEX CAPITVM.

LIBER I. Quaedam complectens quæ ad perseverantiam propius attinent.	sectandam. 51
10. Quæ sit propria vocationis perse- ctio.	52
C AP. I. Scribendi ratio & argu- mentum. fol. 1.	11. Alia ad vocationis spiritum obser- uationes. 57
2. Quid sit perseverantia. 4	12. De obedientia securitate. 60
3. Quid de perseverantia Concilium Trident. doceat. 7	13. Alia nonnulla quæ ad amorem & cognitionem obedientia faciunt. 64
4. Laus perseverantia. 8	14. Quàm integrè & sincerè se oporteat Præpositis credere. 66
5. In què sensum de perseverantia scri- bimus, cum de ipsius præsidis scribi- mus. 10	15. De refecanda propria voluntate. 71
6. Quàm sit necessarium, ut qui semel Religionis iugum subijt, in eo sem- per perseveret. 12	16. Quæ sit propria voluntas. 75
7. Qui sint perseveraturi, & quàm sit incerta perseverantia. 13	17. Quomodo propria voluntas, & ima- ginatio frændanda. 78
8. Cur perseverent qui perseverant; cur etiam alij non perseverent. 16	LIB. III. De rerum humiliorum appetentia, in qua certissimum perseverantiæ præsidium est.
9. Quæ ad perseverantiam faciant. 19	Cap. I. De cruce & rebus humilioribus appetendis. 84
LIB. II. De primordiis vitæ perfe- ctioris, de quæ amore vocatio- nis & obedientiæ.	2. Quid ea de re docuerit B. Ignatius. 87
Cap. I. De prima vitæ mutatione. 21	3. De duobus primis humilitatis modis à B. P. Ignatio positis. 93
2. Idem ardor Sanctorum exemplis pro- batur. 24	4. De tertio & perfectissimo humili- tatis modo. 97
3. Quæ sint ea vitia, quæ ab initio con- tracta corrigi vix possint. 29	5. Eorundem humilitatis graduum in omnes homines utilitas. 104
4. Ne simus in amore precipites. 34	6. Religiosis quàm sint necessarij. 108
5. Sit & vigeat Religiosus amor. 36	7. Hanc sibi perfectionem ob oculos po- suerunt Sancti omnes. 112
6. Quas in amore conditiones Parisien- sis exposcat. 40	8. Illustria huiusce humilitatis exem- pla præscorum. 116
7. De amanda sua vocatione. 43	9. Prænotanda quedam ad progressum in humilitate tentandum. 128
8. De vocationis præstantia magis asti- manda. 46	10. Quàm præstas exemplar & ad quæ imitationem sit nobis propositum. 130
9. Vocationis propriam perfectionem esse	11. Quæ maxime sint quæ in exemplari nostro

INDEX CAPITVM.

-nostro nobis exprimēda spectemus. 133		11. Aspernationis sui frequentatio: & cauenda nonnulla. 215
12. Quam conformes exemplari proposito simus. 144	12. Clausula iam ante dictorum. 220	
13. Eiusdē rei iudicium à memoria quaeritur. 147	13. De secundo humilitatis exercitio, quod est, nemini se præferre: potius habere potius. 224	
14. Idem à voluntate & affectu. 148	14. Possè hominem se minoris quàm res uatione petitur. 152	alias aestimare. 228
16. Idē ex sermone, & alijs cōiicitur. 154	15. Quam se quisque bonum nesciat. 232	
17. Sanctioris desiderij paradigma. 156	16. Quam se quisque malum sciat. 236	
18. Quomodo ad eam humilitatis celsitudinem perpendendum. 160	17. Vitiōrum turba plurima nos implēti carī. 243	
LIB. IV. Quatuor potissima humilitatis exercitamenta cōplectens. 169	18. Quomodo erga domesticos humilitas obseruanda. 246	
Cap. I. De primo exercitamento, quod est seipsum aspernari. Quid sit. 169	19. Religiosa familiaritas cuiusmodi veneratōne conditur. 249	
2. Cur adeo in nostri existimationē propendimus, & quàm id veritati atque rationi repugnet. 171	De tertio humilitatis exercitio, quod in sui continua accusatio- ne situm est. 253	
3. Damnorum ingentiū & ruinae causam, ex eo esse quòd bona nostra nobis arrogamus. 176	20. Sanctōrum id esse proprium. 255	
4. Qua ratione arrogantia lapsum procreet: auctore D. Augustino. 183	21. Improborum esse seipsos excusare. 255	
5. Eadem veritas è conditione natura probatur. 185	22. Quibus in rebus nos accusare oportet. 258	
6. Quam frequenter aduersa superbiae labe adspargamur? 189	23. Seipsum ubique incusandi modus vnus. 260	
7. Quam humilitatis comparanda viā quidam veterum tradiderint. 196	24. Altera seipsum incusandi ratio. 263	
8. Nullis suis bonis gloriari, sed magis aspernari se quemque debere. 199	25. Cuiusmodi esse debeat accusatio sui. 267	
9. Quid sit quod facile & crebrā eiusce humilitatis exercitacionē reddat. 206	26. Quo veritatis impulsu, nos ubique accusare possimus. 270	
10. Id ipsum plurimarum rerum enumeratione monstratur. 207	27. De seipso in rebus vilibus exercendo: quod quartum est exercitium. 274	
	28. Quae sint ista viliora, & quo animo usurpanda. 276	
	29. Sit ne vltro ad viliora pronolantur. 279	
	30. Sit-	

INDEX CAPITVM.

30. Sitne è sanctis & vilibus, quàm è 19. Tria in sperando praeuenda. 347
 profanis & vanis minus periculo- 20. Spem excitari à diuina prouiden-
 sa gloriatio.. 280 tia. 351
31. Quomodo sint vilia assumenda. 284 21. Quà certa sit Religioso viro spes. 353
32. Quid humilitatis exercitia ad per- LIB. VI. De Orationis praelidio.
 feuerandum conferant. 286 Cap. I. Quid hoc libro tractetur. 356
- LIB. V. De Timore, & Spe, firmis 2. Quid sint, consideratio, meditatio, ap-
 perseverantia subsidiis. applicatio sensuum, & contèplatio. ibid.
- Cap. I. Timor Dei commendatur. 289 3. De consideratione. 358
2. Item timor exacuitur. 292 4. De meditatione & eius materia. 359
3. Cur timor adhibendus. 297 5. Quibus praeceptionibus meditatio di-
 4. Quis timor commendandus. 301 rigi possit. 363
5. Quomodo timor commendandus. 306 6. De temeritate in meditationis in-
 6. Quomodo timore Dei vtendum. 308 gressu cauenda. 365
7. De spe, & fiducia in Deum. Ac primò 7. De animi praesentia in sine praesigen-
 timorem & spem in vnum conspira- do. 368
- re. 313 8. Quomodo memoria sit vtendum. 371
8. De desperatione. 316 9. Quomodo intellectus ad meditan-
 9. Quanta possit esse spes. 320 dum adhibeatur. 380
10. Possit ne spes maior esse quàm timor. 10. De virtutibus expendendis. 386
- 324 11. De permouenda voluntate. 392
11. Sit ne iustitia, timoris potiùs, quàm 12. Alia in voluntate permotiones. 399
 spei causa. 325 13. De piis illis qui passim afferuntur
 12. A Dei in puniendo moderatione, affectibus. 402
 spes exaggeratur. 329 14. De conseruando & augendo affectu.
13. Quomodo sperandum & in secundis, 407
 & in aduersis. 333 15. Quomodo ex iis quae ad Sanctos atti-
 14. In euentibus variis cuiusmodi spes. nent, ad Deum transeat. 415
- 336 16. De materia meditationi apparanda.
15. In iis in quibus descimus, quomodo 417
 firmanda spes. 338 17. De applicatione sensuum. 419
16. De timore, & spe ad extremum vi- 18. De contemplatione. 422
 ta exitum. 340 19. Hac orationis genera misceri expe-
 17. Benè sperandi rationes à bonis pra- dit. 423
 teritis suppetere. 343 20. Vbinam antè dicta orandi genera
 18. Sperandum ob Dei bonitatē esse. 346 docuerit B. Ignatius. 426

Art. I.

INDEX CAPITVM.

Art. 1. Quo scribendi genere liber Exercitiorum comprehendatur.	ibid	LIB. VIII. De Zelo animarum.
Art. 2. Quando sit scriptus, & quorsum.	428	Cap. 1. De iis qui alienam salutem suis laboribus procurare non possunt.
Art. 3. Quas vita spiritualis vias complectatur.	432	2. Solatia duo, deprompta ex iis qua sibi & aliis prestare possunt.
Art. 4. In iis qua de motibus animi tradit, quanta sustollendo spiritui praesidia lateant.	437	3. Tertium ex aliorum labore solatium.
Art. 5. Eius qua mente perficitur orationis, omnia genera complexu esse Ignatium.	445	4. Quid sit zelus animarum, qua munia, cuiusmodi instrumenta.
Art. 6. Quonam orandi genere vteretur Ignatius, quando librum Exercitiorum descripsit.	448	5. Zeli commendatio.
Art. 7. An Contemplationis plura sint genera.	454	6. Quanta zeli necessitas omnibus incumbat.
Synopsis eorum qua de meditatione tradita sunt.	457	7. Prudentiam zelo adiungendam.
LIB. VII. De praesidio quod obtinet a Patrocinio Virginis, & Imitatione Sanctorum.		8. Sua vnicuique tempora praestolanda.
Cap. 1. De exemplo Sanctorum.	462	9. Cur usque adeo omnis properantia cauenda.
2. Quid sit imitatio.	465	10. Cui maxime obseruanda, qua proximè dicta.
3. Quis ad imitationem deligendus.	467	11. Cuiusmodi esse oporteat eos qui se aliorum saluti dicant.
4. An in iis quos ad sanctitatem amulamur, imitanda sint omnia.	471	12. Qualesnam qui in Societate Iesu aliorum saluti incumbunt.
§. 1. A pluribus variam utilitatem esse capiendam.	ibid.	13. Qua remissio zelum deceat.
§. 2. Quaedam in imitatione cauenda.	ibid.	14. Quando & qua ratione, ad se ipsum renocetur animus.
§. 3. Sitne exemplum aliquod Sanctorum admirandum, & quotuplex.	473	LIB. IX. De recta Intentione.
§. 4. Quibus modis fiant admiranda: & primo de instinctu Dei.	477	Cap. 1. Cur de recta intentione hic.
§. 5. De secundo admirandorum modo.	480	2. Quid sit? ab ipsa natura petitur.
§. 6. De tertio admirandorum modo.	484	3. Quomodo iam dicta quadrent in hominem.
§. 5. Aliarum è Sanctorum gestis utilitatum enumeratio.	489	4. In homine quid sit recta intentio.
6. Peculiaris quadam utilitas obseruata.	495	5. De intentionis rectitudine, ratione finis & electionis.
		6. Vnde deprehendetur an sit recta intentio.
		7. Quotuplex sit recta intentio.
		8. Vt

INDEX CAPITVM.

8. <i>Ut recta intentio expedite frequen-</i>	§. 2. <i>Qui sint diuina prouidentia fines: & an o-</i>	
<i>retur.</i>	<i>mines. a que sibi proponat.</i>	656
9. <i>E rebus diuinis eadem intentio fre-</i>	§. 3. <i>Quid si meis oculos. quouis euentu ad Deū</i>	
<i>quentatur.</i>	<i>conterere. & quasi ab illo sic eū excipere.</i>	663
10. <i>Quanam è recta intentione ortum</i>	§. 4. <i>Sanctus omnia uelut à Deo excepisse. ibid.</i>	
<i>ducant.</i>	§. 5. <i>Quid Sanctos in ea mente confirmari; &</i>	
11. <i>Vtilem atque commodam, nostram</i>	§. 6. <i>Quid sit permissio, & an aliqua permittat</i>	
<i>esse sententiam.</i>	<i>Deus.</i>	673
12. <i>De signis recta intentionis.</i>	§. 7. <i>Cur aliqua permittat Deus.</i>	676
LIB. X. De Delectatione Victrice.	§. 8. <i>Quomodo peccata in diuinam prouiden-</i>	
1. <i>Quanti illa referat.</i>	<i>tiam referantur.</i>	684
2. <i>Quid sit vera hominis delectatio.</i>	§. 1. <i>Quae à Superioribus proficiuntur, non</i>	
3. <i>De eadem ex D. August. & D. Thoma</i>	<i>secus quam quae à Deo recipienda.</i>	686
<i>Aquinate:</i>	§. 2. <i>De iis quae perferenda contingunt.</i>	687
4. <i>Gradus & varietates delectationis.</i>	§. 3. <i>De Praepositis quos malos esse constat.</i>	690
5. <i>Ad delectationem victricem quae</i>	6. <i>An diuersitas opinionum obedientiae</i>	
<i>dam conducentia.</i>	<i>repugnet.</i>	702
LIB. XI. Obedientiam propugnās.	7. <i>De rationibus diuersis, unde Superio-</i>	
Cap. I. Quae sint quae obedienti plus ne-	<i>res & inferiores mouentur.</i>	712
<i>goti yfaccessant.</i>	8. <i>Quid sit obedientia caca.</i>	717
2. <i>De primo & maximè necessario obe-</i>	9. <i>Cur hic obedientiae gradus cecus vo-</i>	
<i>dentiae fundamento.</i>	<i>detur.</i>	720
§. 1. <i>Difficile, sed necessarium, in quibusvis Prae-</i>	10. <i>Quomodo ad eam obedientiae perfe-</i>	
<i>positis Deum cognoscere.</i>	<i>ctionem peruenire possimus.</i>	722
§. 2. <i>È diuino & humano esse aliquid mixtū.</i>	11. <i>De obedientia ad nutum.</i>	726
§. 3. <i>Exactius, & cur exactius queratur.</i>	12. <i>Non Religiosorum obedientia, quid à</i>	
§. 4. <i>Prinata auctoritatis à publica discrimen.</i>	<i>Religiosa discrepet.</i>	727
§. 5. <i>Auctoritatis imperātis quātā dignitas.</i>	13. <i>Expediatne imperiorum aequitatem,</i>	
§. 6. <i>Quomodo deriuetur à Deo.</i>	<i>quaesitis argumentis cōprobare.</i>	729
§. 7. <i>Summa ueneratione dignos, qui potestate</i>	14. <i>Expressior nonnullorum quae cap. 1.</i>	
<i>imperandi praediti sunt.</i>	<i>obiecta fuerant confutatio.</i>	734
3. <i>Quid bene, quid uic male inbeatur.</i>	§. 1. <i>Gubernationem sola humana industria</i>	
4. <i>Quomodo quouis in euentu, mentis o-</i>	<i>non constare.</i>	ibid.
<i>culos in Deum, eiusque sanctam pro-</i>	§. 2. <i>De erroribus & falsis.</i>	738
<i>uidentiam conuertere possimus.</i>	§. 3. <i>De artibus humanis & intercessionibus.</i>	737
§. 1. <i>Quid sit prouidentia.</i>	§. 4. <i>De damnis quae emersur a creduntur.</i>	742

LIBER.